

komme til det Resultat, at det ærede Medlem, som nylig talte, har forsømt en god Lejlighed til at gøre lidt Afbigt for de Beskyldninger, han rettede mod Socialdemokratiet ved tredje Behandling i Fjor.

Ved Sagens første Behandling fremhævede jeg Nødvendigheden af, at man maatte foretage en Uddybning ved den nuværende Trafikhavn, selv om man gik mod Vest med Udvidelsen med det nye Havneanlæg. Men dette Krav fra min Side blev den Gang imødegaaet af det ærede Medlem fra Esbjerg, Flertallets Ordfører, der erklærede, at der sikkert ikke var nogen Auleadning til at foretage en saadan Uddybning af den gamle Havn. Det kan kun være mig en Tilfredsstillelse at se, at hele Udvalget nu slutter sig til dette mit Krav, hvilket fremgaar af Ændringsforslaget under Nr. 2, hvori hele Udvalget har samlet sig om at kræve en saadan Uddybning af den nuværende østlige Trafikhavn for derved at tage det Hensyn til Eksporten, som nødvendigvis maatte tages. Men en saadan Foranstaltning vil naturligvis medføre en Merudgift, og efter hvad der er oplyst for Udvalget, vil Uddybningen af den nuværende Trafikhavn til 22 Fods Dybde medføre en Merudgift af 268,000 Kr. Dette Beløb tænker man ganske vist indvundet ved at spare noget paa Anlægget af den nye Fiskerihavn. Men kan dette spares ved Fiskerihavnen, om man gaar med Trafikhavnen mod Vest, vil det selvfølgelig lige saa godt kunne spares, om man gaar med Trafikhavnen mod Øst, hvilket altsaa med andre Ord vil sige, at man vil kunne spare de 268,000 Kr. Og da vort Forslag i Forvejen er 207,000 Kr. billigere end Vestprojektet, betyder det, at hvis man gaar med Udvidelsen mod Øst, som det i Fjor var foreslaaet af Regeringen, og som det blev vedtaget her i dette Ting, vil man kunne spare omtrent $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Jeg mener, at dette Beløb fortjener at spille nogen Rolle ved Overvejelsen af denne Sag.

Af den ærede Ordfører er det allerede omtalt, at der i Aar til Udvalget er indgaaet forskellige Andragender fra private Folk, ligesom Udvalget har udsendt en Del Forespørgsler, som ere blevne besvarede, og hvis Besvarelser findes i Bilagene til Betænkningen. Af disse Besvarelser vil jeg henlede Opmærksomheden paa tre, nemlig fra Havnemesterenovre ved Esbjerg, der har været ansat ved Esbjerg Havn i henimod 30 Aar, og som derfor

nok kan siges at have noget Kendskab til disse Forhold, og hvis Ord derfor maa have nogen Vægt, naar der er Tale om Udvidelser af Esbjerg Havn, endvidere fra Marinekaptajn Cold, der i flere Aar har været Fører af Vagerdamperen „Nord-søen“ ovre ved Esbjerg, og endelig fra hans Efterfølger som Fører af dette Skib, Løjtnant Rosenkilde. Det forekommer mig, at man overfor de tre Herrer ikke kan gøre den Indvending gældende, at de paa en eller anden Maade ere personlig interesserede i, hvorledes dette Havneanlæg bliver udført. De ere som sagkyndige interesserede i, at dette Havneanlæg bliver saa godt og tilfredsstillende som muligt, men de kunne ikke beskyldes for at have private Interesser at pleje ved deres Udtalelser. Og læser man disse 3 Skrivelser igennem, kommer man til det Resultat, at disse Herrer anse det østlige Anlæg for det bedste, fordi man der bygger, som jeg tidligere har anført, paa Erfaringens sikre Grundlag, medens man ved at gaa med Havneudvidelsen mod Vest kommer ud i det usikre, ud paa Steder og Omraader, hvor man ikke er kendt.

I lignende Retning gaar et Andragende fra Arbejdsmændenes Fagforening i Esbjerg. Enkelte ærede Medlemmer ville maaske sige: Hvad Interesse kan Arbejdsmændenes Fagforening i Esbjerg og Arbejderne i det Hele taget have i dette Spørgsmaal? Men det ville de ikke sige, naar de have læst dette Andragende, thi det gaar netop ud paa at belyse Spørgsmaal, som kunne siges at have særlig Interesse for de Arbejdere, der ere beskæftigede ved Havnen. De sige saaledes: „Losning og Ladning af Skibe i den projekterede Vesthavn vil efter vor Formening blive mere besværlig og mere livsfarlig, end Losningen er i den nuværende Havn, og vil blive i en Tilbygning til denne Havn imod Øst“. Det er, synes jeg, ret naturligt, at de Arbejdere, som skulle beskæftiges ved Havnen, have stor Interesse i, at man, naar man nu skrider til Udvidelse af Havnen, som foreslaaet af Regeringen, faar en Havn, hvor Skibene kunne ligge i Ro, medens de losses og lades, hvilket har stor Betydning for de Arbejders Sikkerhed, der ere beskæftigede ved dette Arbejde. Det forekommer mig derfor rimeligt ogsaa at tage dette Andragende med i Betragtning, naar man overvejer, hvorledes man skal stemme i denne Sag.

Men for øvrigt vil man ogsaa ved Udtalelser fra den højtærede Trafikminister finde Bekræftelse paa Rigtigheden af de